

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 7. Vnus autem de his. Substituit Christus hunc latronem in locum Petri majori veritate, quam dij locustam in locum primæ fidei quæ rupta fuerat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

1. *1. p. 3.* Sicut exultant viatores capta preda, quando diuidunt spolia. Anima Satanæ, nequiores erant peccatores, quibus Deum impugnabat. Ex his comprehendit Christus Paulum, Magdalenam &c. quibus ipsum diabolus impugnauit. Verum quia hoc illi Pater iniunxit, vt illud seposita mora velociter perageret: *Voca nomen eius accelera, velociter spolia detrahe, cito preda, nunc quando actualiter vincit fortem illum diabolum cuiusque virtute sanguinis sui ac passionis ligat, velociter illi spolia detrahit, ipsi adeo clara, latronem scilicet flagitium: vt diuina sapientia robur innotescat, quæ se à nequitia non passa est vinci diabolica, imo ipsam superauit.*

§. 7. *Vnus autem de his. substituit Christus hunc latronem in locum Petri, maiori veritate, quam dii locustam in locum prima fidei qua rupta fuerat.*

15 **N**on nego magnam fuisse damenis potestatem, licet cum particulari licentia & permissione Dei tempore passionis Dominæ; cum hoc efficiat vt vnus Apostolus lique Princeps Apostolici collegii eum abneget in domo Pontificis, iureque, se illum minime cognoscere. Ratio non patitur, inquit D. Aug. vt De. cedat potentia, vnde congruum est, vt agat, vt dicit illi discipulus, latro Iurifer, & latronum coryphæus, non in angulo, sed in conspectu, & oculis totius mundi illum fateatur, & confessionem proloquatur adeo celebrem, vt sufficienter Petri etiam suppleat abioratorem. Hic ad perpendicularum cadit, quod de fabrica locusta antiqui Gentiles fluxerunt Pœtæ decantatores magnalium Deorum suorum, que summo conpotuerunt ingenio, & illis vtitur D. Clem. Alexand. quatenus per fabularum commenta veri Dei nostri declarare possit facinora. Decretum erat inquit apud Græcos mundi sapientissimos festum celebrare sollempne in honorem Apollinis, quem dicebant Pythium eo quod horribilem illum occiderat serpente vel draconem, nomine Python. Præcipue verò musica & melodiâ filium hunc diem celebrant: eo sine omnes innitantur musicos expertissimos quasi in arenam pœmia non vulgaria statuentes eis qui ceteros melodiâ præcurrerent. Ad certamen accurrit Eunomus Locrensis in canendi arte ita præcellens, vt Deo, um musicus dicebatur. Pariter adfuit Aristo Regius in

canendi arte & ipse præclarissimus. Compositus Eunomus instrumentum suum, & melodiam exorditur, quasi alius ad certamen provocatus admirabili proterus ve cum consonantia, sed dico ad primum nervorum contactum sonitibus prima ejus instrumenti fides distringitur, quod videbatur damnum irreparabile, & videretur ne aena cedere reneteret Porro calcaritig. (Gentiles fabulantur opes hoc fuisse Diurum suorum, qui musico suo alterare hunc subsidium) vt locustis adolante ex eructis & fluctaret in loco prima fidei seu nervi, que (tangente illam Eunomio in pedore) super illam tanta canere proportionem ac lenitate, vt eorum primæ fidei defectum suppleant, sed minus melodium summo opere promouit. Referri hoc a Scraho, a & prosequitur à Pyrius de eo hoc infigne composuit emblemata Alcaicus sit quod cumque voluerit, ait D. Clem. Alexand. tenet extra controersiam est, magis fabulum quam veritatem redolere: hoc autem nobis compositum est, in nostra historia diuinam hæcete vinitatem. Viribus Musicæ voluit expertissimus meliter Musicos suos superare inimicos, & de triumphum agere, nec non de modo Inter Principem eliminare, eius pesti florem, velut secundus David qui dulcissima psalterii in harmonia demones de corpore Saulis extirpauit.

Nota. D. Aug. hanc musicam expendens, quæ tharam fuisse crucem, fides autem membra quoque Christi in cruce extansos dicitur clari in manibus ac pedibus coarctatos ita forment, vt dicere poterit: *Federius manus meas pro peccatis, dnum. raverunt omnia ossa mea.* Musica præceditur ad eo gratam illo. *Pater dicitur ille quæ patrem tantum placuit auribus, vt per hanc oblatinuo. it, ne terra dirumpereat. & raris iactantibus reos aborberet, quale erat vniuersum nihilum interire: quinimo locus illis remanet que daretur penitentia, atque illis prædicatur Evangelium, quo peccatum suum agnoscunt millia eorum ad mchæa conuenerunt: & saluarentur, vt dixit D. Leo a Pontifex, & prior D. Hieron. de quo disperse D. Tho. & rumtames hoc proposito nostro congrue pendendo: cantaturus erat. Christus Passorum lute musicam, per quam sibi & nobis victoriam acquireret gloriosam: ejus hora jam immortetate, composit instrumentum, seipsum ad hoc parans per id quod in cœna, hæretique factum legitur: ibi dixit Apostolis suis quod venurus erat, & ipsi facturi erant, in singulari*

Citat. ad hirta, ad Gmes in princip.

I. Tabula ad locum.

atque per suorum fides neruofque Apostolorū
Prima fides erat Petri fides , cui hanc prædicat
frangendum, & Sataam latere in insidiis: ceteri
autem munda vigiliis, orationem & animi sollici-
tudinem. Muticam inchoat Passio: ad primos
ictus, prima fides neruofque rumpitur, Petri fi-
des languet: ille qui particulari lumine Spiritus
S. Patre fuerat illuminatus, vt exprimeret
quis esset Christus, illum nunc negat, ac iterum
negat cumque nosse mentitur. *Heu Domine, quid
modo agendum? Tota videtur corrumpi mutica,
que fundant in hoc, vt ille qui patitur sit Chris-
tus filius Dei viui, & ille qui hoc confessus est,
verbum suis fidem derogat. Aduoluit locusta in
stylis educata, Latro æquissimus, & hunc sup-
plet confessor defectum. Confiteatur Latro (sic D.
Ambrosius) quem discipulus abnegauit. vnde in lo-
cum eius succellit. Quando Petrus abnegauit de-
fessionem (inquit D. Aug. & vel potius D. Chrysost.)
c. Latro confessus est suum. Ille discipulus minus
animæ parua non sustinuit, latro vero multitudine
vniuersi populi cædem circumstantem & clamantem
vniuersam infamiam & opprobria atque maledicta
sustulit, non attendit illum non cogitavit visibi-
lium abiectionem eius, qui crucigebatur, sed oculus
sibi, hinc transcendens, cognouit Dominum celi.
In hunc locum latro succellit: Subijcto passione
tempore creditur vniuersi, ita D. Aug. quo degauit ele-
uatus, cuius cum muticæ ille cælestis pectus diti-
us poterat suæ manu tetigisset, muticam edi-
dit adeo suauem vt excellenter idemque fatea-
tur, quod Petrus fuerat præconfessus, Prophetæ
prædixerant, Patriarchæ præfigurant, & quid-
quid ratio honoris Christi, nostræque fidei po-
tissimum instructio, Audis huius tantæ vocis cau-
sam, quia illi Deus pectus tetigit. Hoc eius gra-
tiae referendum. Expendit Rupertus actum illum
quodam Pharaonis seruo, ambo enormis e: aut
culpe rei, & pulchritudo ambo, Pharaonis iram gra-
tiae iracundiam: Accidit vt peccarent duo Eunuchi:
pauca Regis Egypti, & Tyrus Domino suo: ut ut
que contra eos Pharaon, misit eos in carcerem printipis
muticam in quo erat vniuersi & Joseph. Omnia ver-
ba hæc nemo iuste prætereat. Expendit hic Lip-
sius. Quod dicerentur Eunuchi, non quod tales
essent, sed quia nomen hoc licet primo talibus
diceretur, postmodum tam in inditum est cum his
vult Regis ministris. Omnes incarcerati, Joseph
proponit & iuste, illi vero perquam iuste.
Omnes cruci expositi, velut mortis rei: vt peper-
it Pharaon, alterum autem suspensio necauit a-
vidus in alimentum. Quid hoc? Voluntas illa
fuit Regis: ut vni misericordiam impertiret*

placuit, & culpam remittere, quod alteri denega-
uit, quem iussit patibulo ex iustitia suspendi.
Hoc præfens nobis indicat mysterium, inquit
Rupertus, de quo Christus ait: *Disco in agro, vnde
assumetur, & alter relinquetur: duo in lecto, vnus
49.* *Qve. Quod vnus è duobus saluetur ascribendū
mero Diuinae gratiæ beneficio. An ergo Rex
potest facere misericordiam & Deus non poterit?
An non habet potestatem singulis ex vadem mas-
sa facere aliud quidem vni in hunc, in aliud vero in
consumelam? Si hoc igitur sigulo licet in luto,
in quod habet potestatem, vt ex illo vasa figuret
quæcumque voluerit: non hoc poterit Deus in
omnibus, in quos iustitæ majori potest
te? Hoc eleganter prosequitur Rupertus. Audiamus
eum: cælestem enim componit harmoniam.*

§. 8. Latro fungitur officio D. Petri, fratrem suum confirmans, illi proponens quod vates Abdiæ Edom.

NEquè tu times Deum? Sicut felix ille latro
in hac occasione Petri suppleuit locum, ita
cepit eius fungi officio, quod Dominus
Petro commendauerat. Dixerat illi & prædix-
erat, vt sibi attenderet: diabolum enim diligenter
circuire, & sollicitus esset, vt conuersus & à ca-
su suo erectus, fratres suos reduceret & ad rectā
viam duceret deuiantes. Hoc latro conatur effi-
cere: erat illi frater alter latro peruersus & ne-
quam: vnus autem de his qui pendeant latronibus,
blasphemabat eum & linguam suam maledicā lin-
guæ allocians inimicorum Christi, vel omnium
linguis in eius sola collectis, vt notant Euan-
gelistæ dicentes: *Prætereuntes blasphemabant eum &
dicebant: Alios saluos facit &c. Sibi sum autem & la-
trones dicebant, & conuersabantur ei: Quod dicunt
propter istum de quo D. Lucas ait, quod idem
cum aliis Christo Domino improperauerit, si te
es Christus saluus fac remeum & nos. Sibi per-
suadebat diabolus, quod Christo in cruce exalta-
to, & populo stante secusum hæ, quas euomebat
ille blasphemias, non ascenderent sed in ære
spargerentur, nec ita Saluatorem acriter morde-
rent, vt ipse desiderabat, Collocat ergo hunc la-
tronem, vt aquæ ductum, per quem ad eum direc-
te tenderent, omnibus pleno gurgite ex eius ore
desluentibus Christumque prope pendente in-
vadentibus, vnde hinc omnes solus blasphemias
eructabat, quas alii à longe et acclabatur, im-
pudentiam suam in illum ostendens, arbitrans
mortem suam, vel non futuram vel non tam
tollere,*

Ajnd Li-
poma.

17